

DISPOSICIONS GENERALS

DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA

Decret llei 6/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics

El president de la Generalitat de Catalunya

L'article 67.6.a de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que els decrets llei són promulgats, en nom del rei, pel president o presidenta de la Generalitat.

D'acord amb això, promulgo aquest

DECRET LLEI

Exposició de motius

L'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix, a l'article 171, la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de turisme, que inclou en tot cas l'ordenació del sector turístic i la regulació i la classificació de les empreses i els establiments turístics.

El Fons per al Foment del Turisme el constitueixen el conjunt d'ingressos obtinguts per l'exacció de l'impost sobre les estades en establiments turístics regulat per la Llei 5/2017, de 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.

A banda, l'article 156 de la Constitució estableix l'autonomia financera de les comunitats autònomes per al desenvolupament i execució de les seves competències. En exercici de la capacitat normativa reconeguda a la Generalitat de Catalunya per l'apartat 5 de l'article 203 de l'Estatut s'adopten mesures en l'àmbit dels tributs propis, en els termes que estableixen els articles 133, 156 i 157 de la Constitució espanyola i l'article 202 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Així, en un context de contínua evolució econòmica i social, és essencial i urgent adoptar mesures en l'àmbit fiscal per donar resposta a la emergència habitacional i el turisme sostenible, i assegurar una distribució justa de la càrrega tributària.

Davant d'aquest context, resulta necessari adoptar mesures amb caràcter d'urgent en l'impost sobre les estades en establiments turístics.

Amb aquest objectiu, la norma consta d'una part expositiva i d'una part dispositiva estructurada en un article i en una disposició final que recullen les modificacions efectuades en l'impost esmentat.

Les mesures introduïdes en el Decret llei referides a aquest impost propi de la Generalitat es classifiquen en tres blocs: l'increment de les tarifes; les relacionades amb l'afectació dels ingressos i les finalitats a què es destina el Fons per al Foment del Turisme; i la modificació del recàrrec de l'Ajuntament de Barcelona, així com la creació del nou recàrrec per a la resta de municipis.

Les mesures pretenen, en primer lloc, aconseguir ingressos per fer front a la situació d'emergència habitacional, que es manifesta, per a molta gent, en la impossibilitat d'accedir a un habitatge a causa de l'increment de preus, tant de lloguer com de compra. La manca d'habitatges disponibles a preus assumibles per al seu ús com a residència habitual i permanent ha esdevingut, així, un dels problemes que més preocupen la ciutadania, i són els joves i les famílies vulnerables les persones que el pateixen més directament. Per tot això, els poders públics han d'activar les polítiques públiques que garanteixin a aquests col·lectius el dret a l'accés a

CVE-DOGC-A-25084081-2025

un habitatge digne. Sobre aquest problema, s'ha observat que un dels factors que ha contribuït a aquesta situació ha estat l'augment del turisme. Per això, i com a mesures que han de fer front a la situació, aquest decret llei incorpora l'increment de les tarifes de l'impost sobre les estades en establiments turístics i una modificació de l'article que regula l'afectació dels ingressos que se n'obtenen, de manera que es disposa que el 25 per 100 d'aquests ingressos no s'integraran en el Fons per al Foment del Turisme, sinó que es destinaran íntegrament a polítiques d'habitatge de la Generalitat de Catalunya.

Al seu torn, en l'àmbit del turisme, resulta necessari i urgent reordenar les finalitats a què es destinen els ingressos que nodreixen el Fons per al Foment del Turisme, en atenció al fet que el turisme és una indústria clau que afecta molts aspectes de la societat catalana i molt especialment el medi ambient. Tenint en compte les conseqüències de l'emergència climàtica i de les actuacions que s'han de portar a terme, resulta imperatiu desenvolupar un model de turisme sostenible. En conseqüència, es reordenen les finalitats i actuacions a què s'han de destinar els ingressos de l'impost que nodreixen el Fons esmentat, amb el propòsit d'alinejar-se amb els objectius de desenvolupament sostenible de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides. En tot cas, es disposa que la promoció, els projectes i les actuacions han de ser compatibles amb el model de turisme sostenible des del punt de vista ambiental, social, econòmic i territorial; però, alhora, i respecte dels ens locals, també es preveu que es destini a polítiques en els àmbits de l'habitatge, de promoció econòmica, de foment de la indústria i de millora de la competitivitat.

A més, també resulten necessàries i urgents les modificacions que afecten el recàrrec vigent de l'Ajuntament de Barcelona i la creació del recàrrec per a la resta de municipis. En el cas de l'Ajuntament de Barcelona, l'increment del límit de l'import del recàrrec li ha de permetre obtenir més ingressos per pal·liar l'impacte que representa per a la ciutat l'estada de milers de persones en establiments i allotjaments turístics. La ciutat de Barcelona és des de fa dècades una destinació turística de primer nivell en l'àmbit mundial, amb una creixent població flotant de persones que venen de visita i que es concentra de forma molt marcada en determinats barris de la ciutat. Aquesta realitat suposa per a l'Ajuntament un excés de cost en la despesa de serveis públics.

En el cas del recàrrec per a la resta de municipis, ha de suposar una nova font d'ingressos a disposició de les polítiques públiques que han de dur a terme els ens locals, sovint deficitaris; i urgents, perquè puguin iniciar els tràmits d'aprovació de les respectives ordenances fiscals i signar els corresponents convenis amb l'Agència Tributària de Catalunya per poder disposar d'aquests recursos. A banda que, en relació amb els ingressos que obtinguin amb el nou recàrrec que poden aprovar la resta de municipis –altres que Barcelona– es disposa que els ajuntaments n'hauran de destinar, així mateix i prioritàriament, a polítiques d'habitatge.

Aquest Decret llei preveu modificacions concretes i puntuals en matèria tributària que no suposen una afectació rellevant al deure de contribució al sosteniment de les despeses públiques previst a l'article 31.1 de la Constitució, en el sentit que un decret llei «no podrà alterar ni el règim general ni aquells elements essencials dels tributs que incideixen en la determinació de la càrrega tributària, i afecta així el deure general dels ciutadans de contribuir al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva riquesa mitjançant un sistema tributari just. El que no significa altra cosa que complir la finalitat última del límit constitucional d'assegurar el principi democràtic i la supremacia financera de les Corts mitjançant la participació dels ciutadans en l'establiment del sistema tributari, de manera que «la regulació d'un determinat àmbit vital de les persones depengui exclusivament de la voluntat dels seus representants», com es va afirmar en la STC 19/1987, fonament jurídic quart. De manera que vulnerarà l'article 86 CE qualsevol intervenció o innovació normativa que, per la seva entitat qualitativa o quantitativa, alteri sensiblement la posició de l'obligat a contribuir segons la seva capacitat econòmica en el conjunt del sistema tributari.

Per tant, no queda absolutament impedita la utilització del decret llei en matèria tributària, quan concorre el supòsit habilitant, com a instrument normatiu del Govern al servei dels objectius de la política econòmica. Ara bé, serà necessari tenir en compte en cada cas en quin tribut concret incideix el decret llei –constatant la seva naturalesa, estructura i la funció que compleix dins del conjunt del sistema tributari així com el grau o mesura en què intervé el principi de capacitat econòmica–, quins elements del decret llei, essencials o no, resulten alterats per aquest excepcional mode de producció normativa, i, finalment, quina és la naturalesa i abast de la concreta regulació de què es tracti.» (SSTC 182/1997, FJ 7; 100/2012, FJ 9; 35/2017, FJ 5).

D'acord amb el que s'ha exposat, davant la necessitat extraordinària i urgent que suscita la situació de pròrroga esmentada i de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals, sota la forma de decret llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. La norma del decret llei és, així, un recurs extraordinari del Govern i, per tant, se n'ha de fer un ús prudent i limitat a les situacions que realment mereixen la consideració d'urgents i convenients.

Atesa la proximitat de la data d'entrada en vigor de les noves tarifes, és imprescindible aprovar de forma immediata aquest Decret llei, per aconseguir els objectius plantejats amb la celeritat que requereix el calendari assenyalat. Aquest objectiu no es podria assolir mitjançant la tramitació d'un procediment legislatiu ordinari.

CVE-DOGC-A-25084081-2025

Aquest Decret llei respon als principis de bona regulació establerts a l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i a l'article 62 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació i bon govern. El principi de necessitat ha quedat acreditat en la justificació i concurrència del pressupost habilitant, exigint per l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i que ha quedat exposat en aquesta part expositiva.

D'acord amb els principis de necessitat i eficàcia, aquest Decret llei es justifica per les raons d'interès general que persegueix aquesta norma i que exigeix un instrument jurídic eficaç, i així el Decret llei és l'instrument més immediat per garantir-ne l'assoliment. Per altra banda, es compleix amb el principi de proporcionalitat, ja que es tracta de la regulació mínima i indispensable per a la consecució dels objectius descrits. De la mateixa manera, el principi de seguretat jurídica resulta plenament garantit perquè la norma respecta el sistema de fonts i la resta de l'ordenament jurídic, i s'hi insereix coherentment.

Pel que fa al principi de transparència, no s'ha fet el tràmit de consulta pública, ni el tràmit d'audiència i informació pública, ja que l'instrument normatiu triat, per la seva urgència, no permet realitzar els tràmits indicats. Finalment, el principi d'eficiència queda garantit perquè no implica un augment de les càrregues administratives, i si ho fes, aquestes són imprescindibles i, mai, innecessàries.

En ús de l'autorització que concedeix l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern;

A proposta de la consellera d'Economia i Finances, i amb la deliberació prèvia del Govern,

Decreto:

Article únic

Modificació de la Llei 5/2017, de 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.

1. Es modifica l'article 24 de la Llei 5/2017, del 28 de març, que queda redactat de la manera següent:

"Article 24. Afectació dels ingressos

1. Els ingressos derivats de l'impost sobre les estades en establiments turístics queden afectats de la manera següent:

a) El 25% de la recaptació total està afectat a polítiques de la Generalitat en els àmbits de l'habitatge.

b) El 75% restant de la recaptació s'integra al Fons per al Foment del Turisme a què es refereix la secció setena d'aquesta Llei, que, al seu torn, es distribueix en els percentatges següents:

-A cada municipi s'ha de destinar el 50% dels ingressos integrats en el Fons obtinguts dels establiments i equipaments situats en el seu territori respectiu.

-Al Consell General d'Aran s'ha de destinar el 20% dels ingressos integrats en el Fons obtinguts dels establiments i equipaments situats en la comarca de la Vall d'Aran.

-La resta dels ingressos del Fons s'ha de destinar a l'òrgan o ens de la Generalitat competent en matèria de turisme.

2. Els ingressos derivats dels recàrrecs a què fan referència els articles 34 bis i 34 ter no s'integren en aquest Fons i, per tant, no queden afectats a les finalitats que s'hi determinen.

3. Els ingressos derivats de la tarifa especial corresponen a la Generalitat. S'exclouen del règim d'afectació previst en aquest article i no s'integren en el Fons per al Foment del Turisme."

2. Es modifica l'apartat 1 de l'article 34 de la Llei 5/2017, de 28 de març, amb efectes de l'1 maig del 2025, que queda redactat de la manera següent:

CVE-DOGC-A-25084081-2025

"1.La quota tributària s'obté de multiplicar el nombre d'estades pel tipus del gravamen corresponent segons el tipus d'establiment o equipament turístic i localització, d'acord amb la tarifa següent:

Tipus d'establiment	Tarifa (en euros)		Tarifa especial (en euros)
	Barcelona ciutat	Resta de Catalunya	
1. Hotel de 5 estrelles, gran luxe, càmping de luxe i establiment o equipament de categoria equivalent	7,00	6,00	10,00
2. Hotel de 4 estrelles i 4 estrelles superior, i establiment o equipament de categoria equivalent	3,40	2,40	7,00
3. Habitatge d'ús turístic	4,50	2,00	-
4. Resta de càmpings i resta d'establiments i equipaments	2,00	1,20	5,00
5. Embarcació de creuer			
Més de 12 hores	4,00	4,00	
12 hores o menys	6,00	6,00	

3. Es modifica l'apartat 3 de l'article 34 de la Llei 5/2017, de 28 de març, que queda redactat de la manera següent:

"3. En el supòsit de reserva anticipada de l'allotjament, la tarifa aplicable és la vigent en el moment de fer la reserva, sempre que se satisfaci en aquest moment l'import de la reserva i de l'impost, inclòs, si escau, els recàrrecs a què fan referència els articles 34 bis i 34 ter."

4. Es modifica l'apartat 1 de l'article 34 *bis* de la Llei 5/2017, de 28 de març, que queda redactat de la manera següent:

"1. L'Ajuntament de Barcelona pot establir, per ordenança municipal, un recàrrec sobre les tarifes establertes en l'apartat 1 de l'article 34 per a Barcelona ciutat. L'aprovació d'aquest recàrrec s'ha d'ajustar als requisits, els límits i les condicions següents:

a) L'import màxim del recàrrec per a cada categoria d'establiment es fixa en 8 euros. Aquest límit no aplica a les estades en embarcacions de creuer de 12 hores o menys.

b) L'aprovació del recàrrec ha de ser únic per a totes les categories incloses en cada tipus d'establiment en què es divideix la tarifa de l'apartat 1. Aquesta limitació no s'aplica a la categoria de les embarcacions de creuer.

c) Amb el límit de l'import màxim establert per la lletra *a* i respectant el tipus d'establiment a què fa referència la lletra *b*, es poden aprovar imports diferents segons el codi postal d'emplaçament dels establiments.

d) L'aprovació té efectes a partir del primer dia del període de liquidació immediatament posterior a la publicació de l'ordenança municipal corresponent en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona."

5. S'afegeix un article 34 *ter* a la Llei 5/2017, de 28 de març, amb el text següent:

" Article 34 ter. Recàrrec per a la resta de municipis de Catalunya

1. Els municipis poden establir, per ordenança municipal, un recàrrec sobre les tarifes establertes en l'apartat 1

CVE-DOGC-A-25084081-2025

de l'article 34. L'aprovació d'aquest recàrrec s'ha d'ajustar als requisits, els límits i les condicions següents:

a) L'import màxim del recàrrec per a cada categoria d'establiment es fixa en 4 euros.

Aquest límit no aplica a les estades en embarcacions de creuer de 12 hores o menys. Els municipis podran destinar a les finalitats que considerin adients els recursos obtinguts del recàrrec de l'impost i, prioritàriament, en un percentatge no menor al 25% a les polítiques d'habitatge.

b) L'aprovació del recàrrec ha de ser únic per a totes les categories incloses en cada tipus d'establiment en què es divideix la tarifa de l'apartat 1. Aquesta limitació no s'aplica a la categoria de les embarcacions de creuer.

c) Amb el límit de l'import màxim establert per la lletra a i respectant el tipus d'establiment a què fa referència la lletra b, es poden aprovar imports diferents segons el codi postal d'emplaçament dels establiments i segons els períodes de liquidació establerts en el reglament de l'impost.

d) L'aprovació té efectes a partir del primer dia del període de liquidació immediatament posterior a la publicació de l'ordenança municipal corresponent en el Butlletí Oficial de la Província que correspongui.

2. En els termes, els terminis i les condicions que s'acordin per conveni amb cadascun dels ajuntaments, la Generalitat de Catalunya els ha de transferir les quantitats recaptades en concepte del recàrrec a què fa referència aquest article minorades en l'import que resulti del càlcul dels costos suportats per l'Agència Tributària derivats de la gestió i la recaptació del recàrrec."

6. Es modifica l'article 35 de la Llei 5/2017, de 28 de març, que queda redactat de la manera següent:

"Article 35. Facturació

1. El substitut del contribuent ha de consignar en la factura que emeti als seus clients, de manera diferenciada de la contraprestació pels seus serveis, l'import de la quota de l'impost amb indicació del nombre d'unitats d'estada i del tipus de gravamen aplicat.

2. En el cas d'establiments situats en municipis que disposin de recàrrec aprovat, la quota s'ha de determinar per l'aplicació, al nombre d'unitats d'estada, de l'import resultant de sumar el tipus de gravamen de l'apartat 1 de l'article 34 i el recàrrec que hagi aprovat l'ajuntament corresponent d'acord amb l'article 34 bis i 34 ter."

7. Es modifica l'apartat 1 de l'article 48 de la Llei 5/2017, del 28 de març, que queda redactat de la manera següent:

"1. El Fons per al Foment del Turisme es configura com a mecanisme destinat a finançar, entre d'altres, i en els termes que s'estableixen en l'article 49, polítiques turístiques per millorar la competitivitat de Catalunya com a destinació turística i garantir-ne la sostenibilitat."

8. Es modifica l'apartat 3 de l'article 48 de la Llei 5/2017, del 28 de març, que queda redactat de la manera següent:

"3. El departament competent en matèria d'economia distribuirà les assignacions entre els departaments competents en raó de les matèries afectades i dels ens locals que participin dels ingressos provinents de l'Impost, d'acord amb els criteris previstos en l'article 24.1."

9. Es modifica l'article 49 de la Llei 5/2017, del 28 de març, que queda redactat de la manera següent:

"Article 49. Destinació dels recursos del Fons per al Foment del Turisme

1. Els recursos dels Fons per al Foment del Turisme s'han de destinar a projectes o actuacions que persegueixin algun dels objectius següents.

a) La protecció, la preservació, la recuperació i la millora dels recursos turístics.

b) El foment, la creació i la millora de productes turístics que impulsin la desestacionalització, la desconcentració territorial, la mobilitat de baixes emissions, els allotjaments eficients o l'accés universal del turisme.

c) La promoció d'un turisme sostenible que atregui els segments estratègics de demanda que s'adeqüin als

objectius de la destinació.

d) La millora dels serveis de control i inspecció sobre els establiments i equipaments turístics.

e) El desenvolupament d'infraestructures, projectes tecnològics i d'anàlisi de dades i intel·ligència turística o serveis relacionats amb el turisme, sempre que comportin una millora de la gestió, la qualitat, la competitivitat o el coneixement turístic.

En tot cas, la promoció, els projectes i les actuacions han de ser compatibles amb el model de turisme sostenible des del punt de vista ambiental, social, econòmic i territorial, i han de configurar-se amb els valors d'identitat del país i de respecte a la comunitat d'acollida.

2. Els recursos del Fons gestionats per les administracions locals s'han de destinar a polítiques en els àmbits de l'habitatge, de promoció econòmica, de foment de la indústria i de millora de la competitivitat, així com al finançament dels projectes i les actuacions a què fa referència l'apartat 1, en el seu conjunt o per algun de llurs conceptes, i d'acord amb els criteris i procediments que siguin determinats per reglament.

3. L'assignació a què fa referència l'apartat 2, i també la distribució de la resta de recursos del Fons, s'ha d'efectuar en els terminis, els termes i les condicions que s'estableixin per reglament.

4. El destí al finançament de les actuacions, projectes i serveis del Fons per al Foment del Turisme en el tram Generalitat de Catalunya s'acredita de manera suficient amb els procediments de fiscalització ordinaris de la Intervenció General."

Disposició final

Entrada en vigor

1. Aquest Decret llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, sens perjudici de les dates específiques d'entrada en vigor que fixen determinats preceptes de l'articulat amb relació a algunes modificacions legislatives que conté i del que es preveu en els apartats següents:

2. El recàrrec a què fa referència l'article 34 *ter* de la Llei 5/2017, del 28 de març que s'incorpora mitjançant l'apartat 5 de l'article únic d'aquest Decret llei entrarà en vigor l'1 d'abril del 2025 i podrà ser exigible, si escau, a les estades meritadaes a partir de l'1 d'octubre del 2025. El que determina la lletra c de l'apartat 1 de l'article 34 *ter* de la Llei 5/2017, del 28 de març, serà aplicable a partir del moment en què l'Agència Tributària de Catalunya hagi efectuat els canvis necessaris en el seu sistema informàtic.

3. La modificació dels articles 24 i 49 de la Llei 5/2017, de 28 de març, efectuada en els apartats 1 i 9 de l'article únic d'aquest Decret llei, és aplicable en relació amb els ingressos derivats de l'impost meritat en el primer període de liquidació que s'iniciï a partir de l'entrada en vigor d'aquest Decret llei.

Per tant, ordeno que tota la ciutadania a la qual sigui aplicable aquest Decret llei cooperi a complir-lo i que els tribunals i les autoritats a qui pertoqui el facin complir.

Barcelona, 25 de març de 2025

Salvador Illa i Roca

CVE-DOGC-A-25084081-2025

President de la Generalitat de Catalunya

Alícia Romero Llano

Consellera d'Economia i Finances

(25.084.081)